Ze zbiorów

MOWA

Jaśnie Wielmożnego Jmci Pana

ALOYZEGO ROKICKIEGO

SĘDZIEGO NA TRYBUNAŁ GŁ: W. X. L. ZESZŁEY KADENCYI GRODZIEN:
Rotmistrza Pttu Oszmiań:

NA SOLENNYM

J. W. J. P. MICHAŁA

HRABI

ROKICKIEGO

KASZTELANA MINSKIEGO

MARSZAŁKA TRYBUNAŁU GŁOWNEGO i PUŁKONIKA
Petyhorskiego Woysk W. X. L.

KAWALERA

Orderu S. Stanisława

POGRZEBIE,

OD CAŁEY PRZESWIETNEY FAMILII.

w Wilnie dnia 23. Marca 1779. Roku w Kościele WW. OO. Bernardynów

MIANA.

Zamiar życia ludzkiego koniecznym Naywyższego przeyrzenia ograniczony końcem, wystawia nam dziś smutny widok tey to samowładniczey mocy swojey na Osobie JW. Jmć Pana MICHAŁA Hrabi ROKICKIEGO Kasztelana Mińskiego, Marszałka Trybunału Głównego, i Pułkownika Petyhorskiego Woysk W. X. L: Kawalera Orderu S. Stanisława wykonany.

Uległ ten Pan wsrzod wzrastającego wieku swojego pod tym niecofnionym wyrokiem, i właśnie w ten czas poddać musiał Głowę pod miecz śmiertelności, kiedy go Oyczyzna na czele naywyższey Magistratury swojey, dając w szafunek Laskę Sprawiedliwości, wystawiła; a Narod pełen wiary i ufności w darach męstwa i cnoty Jemu wlanych, naywyższym obrał sobie między nadgrodą, i karą pośrzednikiem; kiedy Go naymędrszy z Monarchów dziś nam szczęśliwie Panujący KROL PAN nasz Miłościwy hoynemi darów swoich zdobić poczynał znamiony, kiedy na ostatek Kray z wiel-

a kie-

XVIII.3.14

http://rcin.org.pl

kiego Obywatela cieszyć się, a On Jemu użytecznym być zaczynał, rzewnie wszystkich zasmucił, bo niespodzianie żyć przestał.

Gdy Cię iuż tedy ta to nieprzebłagana żyć ludzkich Rząd czyni wydziera Oyczyznie naycnotliwszego Męża, Wielkiemu KROLOWI nayżyczliwszego Senatora, Senatowi wierną Radę, Żonie ukochaney naymilszego Męża, Dzieciom Oyca, Familii Dobrodzieja, Przyiaciołom niezmiennego Przyiaciela, na ostatek żałośnym sługom łaskawego Pana. Niech mi się godzi martwych iuż ust Twoich JW. Hrabio ROKICKI Kasztelanie Mińśki stać się tłumaczem, i przez nie ostatnie wszystkim Twoje oświadczyć chęci.

Składa On nayprzód u Majestatu Twojego Nayjaśni: KROLU Panie nasz Miłościwy, za szczodrobliwy łask Twoich Jemu udział nayglębsze podziękowanie, i tego tylko iedynie żałuje, że z przerwą życia, wierności i życzliwości swojey zrywać musi ogniwa.

Żegna Ciebie JW. Zaranku Następco Laski swojey Marszałku Trybunału Głównego W. X. L. i całe Prześwietne Koło, dziękuiąc naymocniey za świadczone żyiącemu sobie przyjaźni, i razem usilnie prosząc, ażebyście martwym iuż Jego zwłokom pobożnego nieskąpili westchnienia, życzy oraz żebyście prac waszych z Swiętą ziednoczonych sprawiedliwością obfite zewsząd z sławą odbierali nadgrody.

Tobie JW. Zienkowiczu Biskupie Aryopolitański naypierwszy do Swiętey wieczności Przewodniku, i całe przytomne Duchowieństwo, naywiększe za podiętą w tey ostatniey usłudze fatygę niesie podziękowanie, naygorliwiey prosząc, ażebyście ludzką swoją uczynność z świętobliwą przy strasznych Ofiarach o Duszy Jego łączyć raczyli pamięcią.

Równą serca otwartością żegna i was Prześwietna wyższa i niższa Palestro, jako i Przezacne Kancellarye, za świadczone ich sobie nayuniżeniey dziękuiąc przychylności.

Ciebie JW. MARYO z OSKIERKOW Hrabini ROKICKA Kasztelanowo Mińska naymilsza Jego Małżonko spolnie z nayukochańszemi Dziećmi tym ostatnim żegna wyznaniem, iż jak w przeciągu całego z Tobą życia wzajemney miłości i affektu, doznawał dowodów, tak równey po śmierci o Duszy swojey spodziewa się od Ciebie pamięci, a jeżeli przez ułomność ludzką mógł czym Twoją kiedy delikatną naruszyć Duszę, głęboko przeprasza, i winy odpuszczenia żąda.

Wam

http://rcin.org.pl

Wam ukochani, a małoletni ieszcze Synowie, i Córko te ostatnie daiąc wale, Boskie i swoje Oycowskie zostawuje Błogosławieństwo, życząc zupełnego w przeciągu życia Waszego uszczęśliwienia.

Przezacney Familii z wspolnym złączoney domem przytomney tu, i nie przytomney, w szczegulności iednak Tobie JW. Oskierko Marszałku Oszmiański tego żałobnego obchodu obrany Gospodarzu nayzyrsze za nie odmienną życzliwość i affekt oświadcza podziękowanie, wyznając to przez usta moje, iż ieżeli kiedy któremu z Was mógł jakie uczynić nieukontentowanie, nie uczynił go nigdy z chęci, lub serca, a przeto przyznaycie to raczey przypadkowi, i zdarzone łaskawie daruycie przewinienie, gorliwych za Duszę Jego nie skąpiąc pamięci.

Na koniec was tu wszystkich przytomnych Przyiaciół ukochanych, i sług życzliwych pełnym podziękowania, za ich przywiązanie żegnając sercem pobożney o sobie oddaie się pamięci, i wszystkich w ogulności na chleb zaprasza żałobny.

http://rcin.org.pl

XVIII.3.14

2447

http://rcin.org.pl